Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31265
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

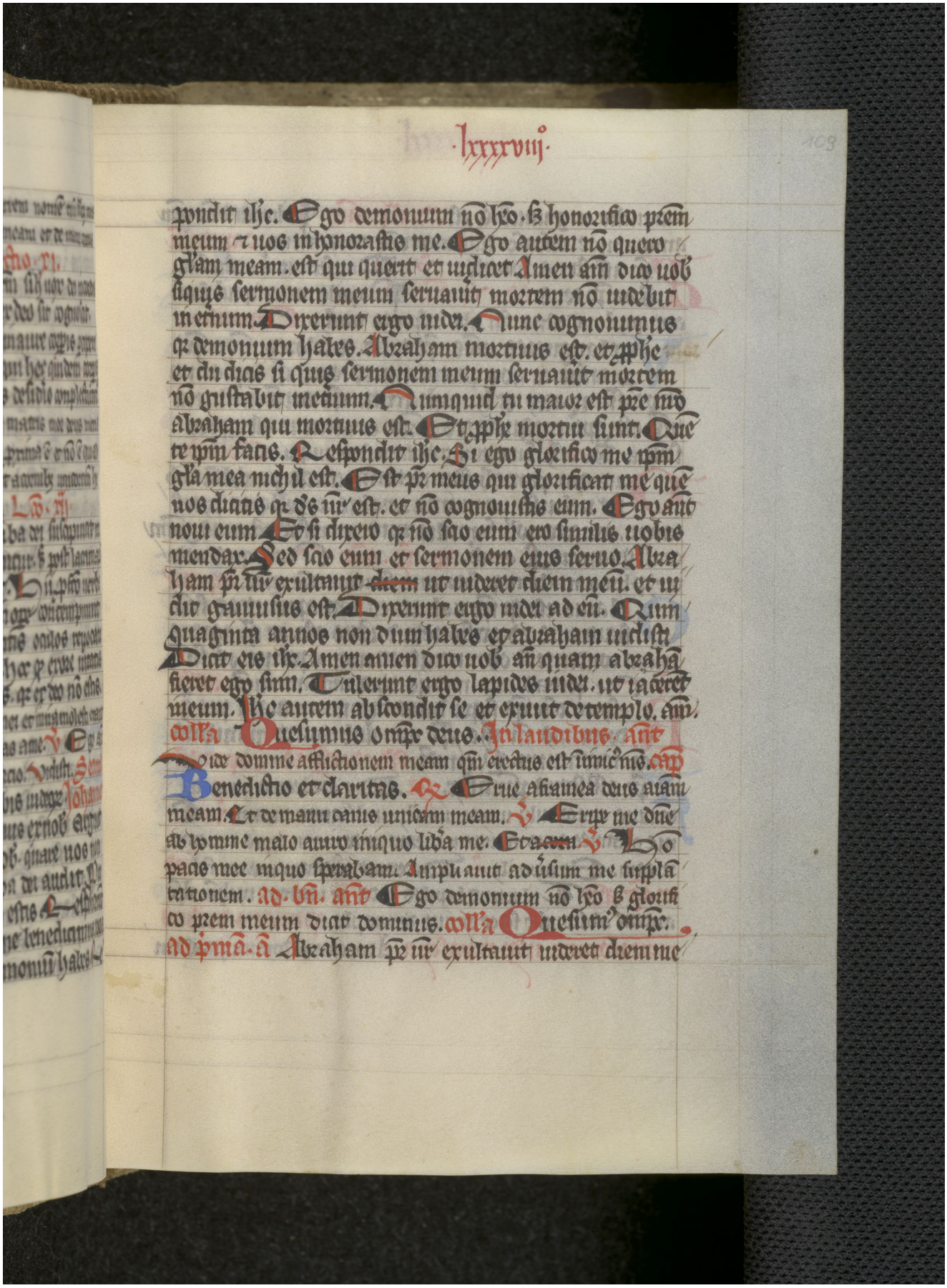

·lxxxviij·

pondit ihc. Ego demonium nō hō·ſ honorifico pr̄em
meum ⁊ uos inhonorastis me. Ego autem nō quero
gl̄am meam. est qui querit et iudicet. Amen ām dico uob
ſi quis sermonem meum seruauit mortem nō uidebit
in etnum. Dixerunt ergo iudei. Nunc cognouimus
q̄ demonium habes. Abrahām mortuus est. et pphe
et tu dicis si quis sermonem meum seruauit mortem
nō gustabit metnum. Numquid tu maior es p̄re nr̄o
abrahām qui mortuus est. Et pphe mortui sunt. Quē
te ipm facis. Respondit ihc. Si ego glorifico me ipm
gl̄a mea nichil est. Est p̄r meus qui glorificat me quē
uos dicitis q̄ d̄s nr̄ est. et nō cognouistis eum. Ego aut
noui eum. Et si dixero q̄ nō sco eum ero similis uobis
mendax. Sed sco eum et sermonem eius seruo. Abra
ham p̄r nr̄ exultauit ut uideret diem meū. et uidit gauisus est. Dixerunt ergo iudei ad eū. Quin
quaginta annos nondum habes et abrahām uidisti
Dixit eis ihc. Amen amen dico uob ām quam abraha
fieret ego sum. Tulerunt ergo lapides iudei. ut iacerent
meum. Ihc autem abscondit se et exiuit de templo. ām.

℣. Benedicto et claritas. ℟. Eripe ab inimica deus aiam
meam. Et de manu canis unicam meam. ℣. Erue me dne
ab hōmine malo auxio iniquo libā me. Et eripe
pacis mee quo sperabam. Impiauit adiūsum me iniqta
tationem. ad. bñ. ānt Ego demonium nō hō ſ gloria
co prem meum dicit dominus. oōīa Quesum omp.
ad p̄mā. ā Abrahām p̄r nr̄ exultauit ut uideret diem me